

సుధామ

స్కెచ్

రంగుటద్దలు

—సుధామ

ఎదురుగా వుంటే ఎక్కడ తన తప్పి
చాలు తనకంటే బడి తయరైపోయో
అని కాలోలు ఈ మధ్య కొందరు అడ్డా
లలో కళ్లు కప్పుకొని, అంతదగ్గరగా
అడ్డాలను కనుల కెక్కించుకొన్నాక
తమ లోపాలను తమలోనే కప్పకొని,
కళ్ళు విప్పకొని ఆ అడ్డాలలోంచి
ఎదుటివాడి లోపాలను ఎప్పటికీ పీడ్డా
మని యెక్కిస్తున్నారు. స్వార్థం, సంకు
చితత్వం స్వచ్ఛంగా విహరిస్తున్న
నేడు వాటికి ప్రతీకలుగా రంగుటద్దలు
విలుస్తున్నాయి. అయితే చైవతో
చాక్లెట్ కొనుక్కున్న బుడుతడురావినీ
తగ్గరవరిచిన పసుపు చాక్లెట్ కాదు
కాస్త కళ్ళకు దగ్గరకు తెచ్చుకొని
అందులోంచి తన దృష్టి పారించి "ఐలే
గమ్మత్తుగావుండే! అంతా పసుపుగా
కనిపిస్తోంది, అమ్మ పసుపు. వాన్న
పసుపు" అని శీలంకలు కొడతాడే.
అంతా పసుపు మయం అని తనకెలా
కనిపిస్తోందో అంతా అలానే వుంటుంది
అని అనుకుంటున్నాడే— అంతే!—
పెద్దలలాగా వచ్చివా ఈ బుద్ధిలో పెద
లింపులేదు. అయితే చిక్క రంగు మరో
రకం. వాడు కాగితం ముక్కలోంచి
చూస్తే చిక్క రంగుటద్దల లోంచి
చూస్తాడు. కూలింగ్ గ్లాస్ పెట్టుకన్న
వాడు ఎండలో చల్లదవాన్ని అనుభ
వించా అర్థం రంగులోనే అంటే—అటు
పచ్చగానో, నీలంగానో అంతటిని
చూడడంలేదా! అయితే యిప్పుడు

కొందరు మహాపురుషులు శీవం అలా
చూడడంలేదు ఆ రంగుటద్దలలోంచి
తమ స్వార్థసంకుచిత రంగుటద్దల
లోంచి లోకాన్ని చూస్తూ అందరూ
అలాంటివారే అని కామెర్లలోగిరి
ప్రపంచమంతా పచ్చనై నట్టుగా భావి
స్తున్నారు. వా గ్లాసుల లోంచి
నేను ఎదుటివాడిని పరికిలిస్తే—వాలో
వున్న ప్రతిలోపమూ వాడిలోనూ
వున్నట్టే అగుచున్నది, పిల్లవాడు
పసుపుకాగితంలోంచి పరికించినపుడు
సమస్తమూ అలానే కనిపించినట్టు.
ఎనడికవాడు యిలా తమ గ్లాసుల
లోంచి లోకాన్ని పరికిలిస్తూ, పరికి
ల్లిస్తూవున్నాడు స్వార్థం, సంకుచితత్వం
చరిత్రలేకుండా తిరుగుతాయే గానీ
స్వీయలోపాలు తెలిపేరిలాగే? వంచన
నడుంపంచి విరగ్గొట్ట మంచిలోకానికి
మంచేదెలోగే?

రంగు అంటే విధము అని అర్థం
వుంది. తన రంగులో కానితరులను
చూస్తూంటాడు మనిషి. లాగు నే
అని తనకు ముద్దొస్తాయి. అవి పగిలి
పోతే అవలు రంగు అయిపోవడం కళ్ళు తెరు
కమ్మి దొంగపట్టు బడినట్లు ఏమీతోచక,
చారి కనిపించక గగ్గోలు పెడతాడు
మనిషి. వాటిలోంచి చూడడం అంటే
సంకుచితబుద్ధితో చూడడమనేకాదు,
భూతచాలోంచి చూడడమని అనుకో

వచ్చు. అలా ప్రతిదీ రంగుటద్దలలోంచి
పరికిలిస్తామందుకు—అంటే స్వార్థం,
సంకుచిత బుద్ధులతో చూడడమేగాక
గోరంకలు కొండంతలుగాడేనీ రానినీ
చప్పన్నస్వార్థం చెప్పడమే రానినీ మరింత
రంగుపూసి.

ఇవి ఇప్పుట్లో లేని మనిషి
దొరకడం కష్టమేమో! ఇవి
పాపుల్లో దొరికేవి కావు, అవి
కొనుక్కునేందుకు మీరు అరుకాభానికి
పెళ్ళివచ్చుతూ ఆ యజమానిగాని వాటి
వాణ్యం ఎలావున్నా తన వాటితో
జేరిఅట్టే రరని మీమ్మల్ని యాసి
నల్లపొడు, అది వర్షం పెంచుకొని
పర్వతాల మీమీద బుర్రకొడుతుంది.

జీవితాన్ని వాటిలోనే అను
భవిస్తే అవంతం అర్థవంతమై పొంగవచ్చు
నేమోగానీ. అవి పగిలే లోకాలో
కాక మడిగుండాలు ఎదురౌతాయి.

వాయకుడికి పదవినిదా, యజమా
న్లకు ఆధికారదర్పం, వ్యాపారికి లాభా
నేత రంగుటద్దలై వారందరిలోంచే
లోకాన్ని చూస్తూంటే వేళ్ళ మమ
మిల్ని తన గ్లాసులలోంచి
చూస్తుంది, అర్థం నీ అశ్చర్యకాదు నువ్వై
చెప్పినట్టు వివచానికి. అర్థంలో నీవు
చాటున వుండి చూస్తే ఎదుటివాడు
కనిపిస్తాడుగానీ అర్థం తిరగబడి నీ
ముందు నిలచినప్పుడు అరానికి ఎదు
రుగా నీవు నిల్చినట్లనిపించచ్చును,
ఇంతకాలం నువ్వై తనను అదరిండా
వని సంశోషించి తన రంగుగ్లాసుల్లోంచి
అర్థం నిన్ను చూడడు పరికరా ని
బంధారం అయిపోతుంటుంది. నీతో
వున్న లోపాల బాంబాగారం వీరిన
పడెస్తుంది. అప్పుడు అర్థమైన నీకుర్థం
ప్రదర్శించి సహజ తునకలు చేరగా
అన్ని రంగుల గ్లాసులలోనూ నిన్నే
పెక్కిరిస్తుంది, వెయి బాబ్బలతో ఓ
టులంలా నీ పాపం నిన్ను చూసి
వికటంగా నవ్వుతుంది. ★